

Rep.Nr.

2010/3083

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 8 NOVEMBER 2010.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

L Rexhep, wonende te

Appellant, verschijnend in persoon en
bijgestaan door Mr. M. SEGERS, advocaat te
Brussel.

Tegen:

N.V. AXA BELGIUM, met maatschappelijke zetel
gevestigd te 1170 BRUSSEL, Vorstlaan 25.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr C.
WATHION loco Mr J. CUYPERS, advocaat te
Brussel.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Brussel d.d. 28 mei 2009;
- het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 14 september 2009;
- de conclusies en syntheseconclusies van de partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 4 oktober 2010 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer L werkte vanaf 1 januari 2005 als keukenmedewerker voor de NV Restair op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tot 31 maart 2005. Hij was tewerkgesteld op de exploitatie van de NV op de luchthaven van Zaventem.

NV AXA Belgium, voorheen Winterthur-Europe Verzekeringen, is de verzekeraar arbeidsongevallen van de NV Restair.

Op zondag 27 maart 2005 was hij het slachtoffer van een ongeval, waarvan dr. De Wulf, huisarts op de luchthaven op dezelfde datum om 16.30 uur, vaststelde dat deze volgende letsels had veroorzaakt: contusie linker handrug en pijn lage rug/bekken. Volgens het dienstrooster diende hij op deze dag te werken tot 16.30 uur.

Vervolgens begaf de heer L zich naar de dienst spoedgevallen van de kliniek St.-Jan, waar een arts hem arbeidsongeschikt verklaarde van 27 tot en met 29

maart 2005. Deze arbeidsongeschiktheid werd meerdere malen verlengd door diverse artsen.

Met aangetekende brief van 30 maart 2005 maakte de heer L aan zijn werkgever twee ziektebriefjes over voor de periode van 27 tot en met 29 maart 2005 en voor de periode van 30 maart 2005 tot en met 1 april 2005. Tevens verzocht hij aangifte te doen van een arbeidsongeval.

Op 12 april 2005 deed de werkgever aangifte van een arbeidsongeval.

Met brief van 21 juni 2005 weigerde geïntimeerde de feiten te erkennen als arbeidsongeval, om volgende reden:

"er zijn tegenstrijdige gegevens voorhanden die de waarachtigheid van de feiten in twijfel trekken, waardoor er gebrek is aan bewijs."

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 4 juli 2006 vorderde de heer L voor de Arbeidsrechtbank te Brussel de erkenning van de feiten van 27 maart 2005 als arbeidsongeval en te zeggen voor recht dat de rechtsvoorganger van huidig geïntimeerde gehouden is de wettelijke vergoedingen te betalen. Ondergeschikt vordert hij de aanstelling van een deskundige met de gebruikelijke opdracht.

Hij vordert tevens de veroordeling van de rechtsvoorganger van geïntimeerde tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

In de loop van de procedure verzocht het Auditoraat bij de Arbeidsrechtbank te Brussel op 28 december 2007 aan het Fonds voor Arbeidsongevallen een uitgebreid onderzoek te voeren naar de juiste omstandigheden en letsels die in de arbeidsongevalsaangifte werden ingevuld.

Dit leidde tot een onderzoeksverslag van 28 april 2008.

c.-

Met vonnis van 28 mei 2009 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk doch ongegrond, daar de heer L niet het bewijs leverde van de plotselinge gebeurtenis. De NV AXA Belgium werd verwezen in de kosten van het geding.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 14 september 2009 tekende de heer L hoger beroep aan tegen dit vonnis. Hij vorderde de hervorming ervan, te zeggen voor recht dat hij op 27 maart 2005 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval en de NV AXA Belgium te veroordelen tot betaling van de wettelijke vergoedingen, ondergeschikt een deskundige aan te stellen, met verwijzing van de NV AXA Belgium tot de kosten van het geding.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. Procedure

Artikel 747 § 2 Ger.W. heeft niet de strekking dat een partij die nalaat binnen de bepaalde termijn een conclusie te nemen, hierdoor noodzakelijk het recht verbeurt om in de termijn van wederantwoord een conclusie te nemen.

(vgl. Cass. 14 maart 2002, C.00.0198.N; Cass. 26 november 1999, Arr. Cass. 1999, nr. 633)

Deze conclusie mag evenwel geen nieuwe middelen bevatten waarop een andere partij niet meer kan antwoorden.

(vgl. Cass. 14 maart 2002, C.00.0198.N)

In voorliggende betwisting bevat de door de heer L op 17 mei 2010 neergelegde conclusie geen nieuwe middelen waarop de NV AXA Belgium niet meer kan antwoorden, zodat er geen reden is deze conclusie uit de debatten te weren.

2. Ten gronde

Aan de orde is de vraag of de heer I. op 27 maart 2005 al dan niet het slachtoffer was van een arbeidsongeval.

Artikel 7 eerste en tweede lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (hierna de Arbeidsongevallenwet) bepaalt:

"Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeidsongeval aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van de overeenkomst. [...]"

Met toepassing van deze bepaling dient het slachtoffer van het arbeidsongeval of zijn rechthebbenden aantonen dat het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen en een letsel heeft veroorzaakt.

Wanneer aangetoond wordt dat het ongeval overkomen is tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, geldt een vermoeden dat het ook door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen. Dit vermoeden is weerlegbaar, zodat de verzekeraar arbeidsongevallen het tegenbewijs kan leveren, en bijgevolg kan aantonen dat, wanneer het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen, het niet door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen.

Om het bewijs te leveren van het bestaan van een arbeidsongeval (niet arbeidswegongeval) moeten het slachtoffer of diens rechthebbenden het bewijs leveren van het bestaan van een letsel en van een plotselinge gebeurtenis overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

De verklaring van het slachtoffer is op zich onvoldoende als bewijs van de plotse gebeurtenis, wanneer zij niet wordt ondersteund door voldoende eensluidende en overeenstemmende gegevens.

(vgl. Arbh. Brussel 19 juni 2000, De Verz. 2000, 642; Arbh. Luik 7 november 2001, De Verz. 2002, 377)

De eigen verklaring van de getroffene volstaat niet om het bewijs te leveren van de plotse gebeurtenis, maar dient te worden bevestigd door bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens.

(vgl. Arbh. Gent 19 april 1990, J.T.T. 1990, 269)

Wanneer geen rechtstreekse getuigen het ongeval hebben gezien mag het bewijs worden geleverd door alle wettelijke middelen. Indien dit niet zou worden aanvaard, betekent dit dat het slachtoffer van een arbeidsongeval zonder getuigen in de onmogelijkheid zou verkeren het bewijs te leveren van de plotse gebeurtenis.

Het bewijs van de plotse gebeurtenis kan bijgevolg worden geleverd door alle wettelijke middelen, getuigen inbegrepen, en door ernstige en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

In voorliggende betwisting draait de discussie in essentie rond de vraag of de heer L. , op wie ter zake de bewijslast rust zoals hoger gesteld, tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst het slachtoffer is geweest van een ongeval dat een letsel heeft veroorzaakt.

Gelet op de ontstentenis van de objectieve gegevens met betrekking tot de feiten die op 27 maart 2005 hebben plaatsgevonden, heeft de arbeidsrechtbank terecht aangedrongen opdat het Fonds voor Arbeidsongevallen een onderzoek zou uitvoeren.

Uit dit onderzoek en de overige elementen van het dossier blijken volgende objectieve gegevens:

- volgens het dienstrooster moest de heer L. op zondag 27 maart 2005 werken in de koude keuken van 8.30 uur tot 16.30 uur;
- er is geen rechtstreekse getuige van het ongeval dat de heer L. op 27 maart 2005 om 16.15 uur overkomen zou zijn;
- er zijn wel twee collega's (Isak D. en Luc L.) van de heer L. die zich vaag herinneren iets gehoord te hebben over een ongeval dat de heer L. op 27 maart 2005 zou zijn overkomen;
- om 15.57 uur heeft de heer L. in een self-servicezaak op de luchthaven via de maaltijdkaart die hem door zijn werkgever ter beschikking was gesteld, een maaltijd besteld, en was hij tijdens deze maaltijd vergezeld van een niet geïdentificeerd persoon;

- de heer L heeft gezien dat de heer L om 16.30 uur de kleedruimte verlaten heeft zonder tekenen te vertonen van een letsel;
- twee collega's (Patrizio C en Bruce M) van de heer L hebben op ongeveer hetzelfde ogenblik de heer L in of bij de kleedkamer gezien, waarbij hij geen melding maakte van enig ongevalsfeit en zich normaal gedroeg;
- omstreeks 16.30 uur heeft de heer L op de luchthaven dr. De Wulf geraadpleegd die volgende letsels vaststelde: 'contusie linker handrug en pijn lage rug/bekken', doch later verklaarde dat hij geen conclusies kan trekken over het causaal verband tussen de feiten en de vastgestelde letsels. In het dossier werd niet vermeld in welke omstandigheden de heer L de letsels had opgelopen;
- met aangetekende brief van 30 maart 2005 (een afgiftebewijs van aangetekende zending wordt niet voorgelegd) heeft de heer L twee ziektebriefjes verzonden aan de personeelsdienst van de werkgever, met de bijkomende vraag aangifte te willen doen van een arbeidsongeval;
- op het aangifteformulier bevestigde de werkgever melding te hebben gekregen van het arbeidsongeval op 2 april 2005.

Naar het oordeel van het arbeidshof wordt door deze elementen niet op afdoende wijze aangetoond dat de heer L op 27 maart 2005 rond 16.15 uur tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst het slachtoffer is geworden van een ongeval.

Het was dan ook terecht dat de eerste rechter de vordering van de heer Latifi ongegrond verklaarde.

3. Rechtsplegingsvergoeding

Artikel 68 van de Arbeidsongevallenwet bepaalt dat de kosten van alle vorderingen gesteund op deze wet ten laste vallen van de verzekeringsonderneming, behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is.

Met toepassing van artikel 4 van het KB van 16 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding worden afwijkende bedragen voor de rechtsplegingsvergoeding vastgelegd voor de rechtspleging bedoeld in de artikels 579 en 1017 tweede lid Ger.W..

Artikel 579, 1° Ger.W. betreft de vorderingen betreffende de vergoeding voor arbeidsongevallen, arbeidswegongevallen en beroepsziekten, zodat de rechtsplegingsvergoeding bepaald kan worden op het afwijkende basisbedrag van 145,78 EUR.

★

★

★

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst geïntimeerde in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen begroot op 145,78 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

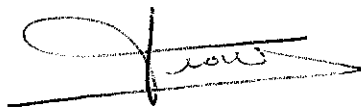
D. RYCKX : Raadsheer.

S. ALAERTS : Raadsheer in sociale zaken als
werkgever,

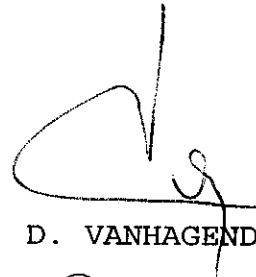
D. VANHAGENDOREN : Raadsheer in sociale zaken als
werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

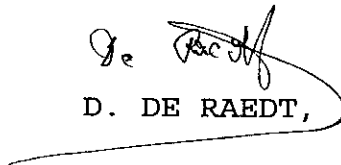
D. DE RAEDT : Griffier,

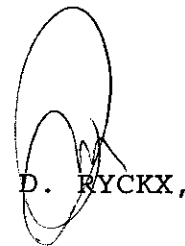
S. ALAERTS,

D. VANHAGENDOREN,

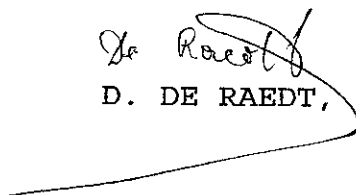

D. DE RAEDT,

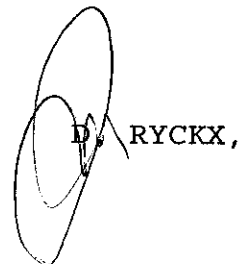

D. RYCKX,

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 8 november
2010 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, bijgestaan door
D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,